

JULEPOSTHUSET

15. december

'''

<p><u>LYD:</u></p> <p>CLS POSTHUS KLIK FRA EL-KONTAKT STOL VÆLTER BRAG (NOGET FALDER PÅ GULVET) MIAUV FRA KAT BORNHOLMERUR TIKKER KNIRKENDE DØR POSTHUSDØR KLEMTER SLÆBENDE TRIN (med måde)</p>

(CLS POSTHUS)

PEDERSEN: Vi har dem, Madsen !

MADSEN: Dét har vi, postmester.

PEDERSEN: Er De ved at være færdig ?

MADSEN: Næsten..... ville De ikke nok fortælle mig planen én gang til. Så jeg ikke kommer til at lave noget forkert.

PEDERSEN: Det manglede bare. Det er en god ting at være omhyggelig. - De er en pryd for postvæsenet, Madsen !

MADSEN: Tak !

PEDERSEN: Hør her: Doktorens brev til julemanden lægger vi nu ned i postsækken. Postsækken sætter vi ind i julemandens postsækkrum. Så gemmer vi os derinde. Bli'r der hele natten om nødvendigt. Holder vagt. Og når postsæktyvene kommer, er vi parat til at snuppe dem...

MADSEN: Jamen, hvad så med det, jeg står og....

PEDERSEN: Undskyld . Det glemte jeg. De laver en fælde, så vi kan fange tyvene uden at komme op at slås med nogen . Den ser fin ud, Deres fælde !

JULEPOSTHUSET afs.15 - side 2

- MADSEN: Ja for i mørket lægger tyvene slet ikke mærke til det store net, der hænger oppe under loftet.
- PEDERSEN: Overhovedet ikke.! - De lister sig intetanende ind til postsækkene som sædvanligt.
- MADSEN: Ja, for de ved jo ikke , at der går en snor fra det store net under loftet og hen bag ved bogreolen.
- PEDERSEN: Hvor vi 2 har gemt os !
- MADSEN: Og når vi trækker i snoren bag ved bogreolen,
- PEDERSEN: så falder nettet ned over tyvene !
- MADSEN: Og de er fanget !
- PEDERSEN: I en fælde !
- MADSEN: Som vi har lavet !
- PEDERSEN: Se så, Madsen. Så fik vi det forklaret !
- MADSEN: Ja, det er rart også selv at ku' forstå det.
- PEDERSEN: Skal vi slukke lyset ?
- MADSEN: Ja. - Og så lader vi, som om det er mørkt !
- PEDERSEN: Det er det jo også. Når vi har slukket lyset.

(KONTAKT-KLIK)

- MADSEN: De har ret, Pedersen. Her er ikke til at se en hånd for sig. Hvordan finder vi nu tilbage ?
- PEDERSEN: Vi sku' være gået tilbage til bogreolen, **før** vi slukkede lyset !
- MADSEN: Selvfølgelig! - Hvor er jeg dog dum !
- PEDERSEN: Vi skal nok finde det. Kom !
- MADSEN: Ja, men vi må passe på, vi ikke kommer til at gå i vores egen fælde !

MØRKE-LISTNINGS-SANG

(MEL.: POSTEFFEKTIVITETSSANGEN)

(UNDER SANGEN VÆLTES MØBLER I EN VIS UDSTRÆKNING)

- BEGGE: Vi må
se os for i blinde
for at finde rundt herinde.
Vi må gå forsigtigt frem i hvert tilfælde !
Det' et
usædvanligt held, der
ikk' er meget mer' , der vælter,
og vi ikke går i vores egen fælde.
- PEDERSEN: Den her
hat sku' jeg ku' kende ...
sig mig, hvor er Madsen henne ?
- MADSEN: Jeg er her. Det' mig, der' neden under hatten !
- PEDERSEN: AV ! - Der
vælted' lænestolen !
- MADSEN: Så'r vi tæt ved bogreolen !
- PEDERSEN: Hvor vi nu skal hold' os vågne hele natten .
- MADSEN: Jeg har een gang holdt mig våg'n til kl. 18 !
- PEDERSEN: Så'r vi fremme, Madsen. - Kom !
Og nu lader vi som om
hele hytten her er tom.
- BEGGE: Tyveknægten ved først, han har gjort i nælden,
når det er for sent, fordi så klapper fælden !
- PEDERSEN: Og det gør vi også, Madsen. - **I** !
Vi klapper **I** !
- MADSEN: Men vi må holde os vågne ! - Det bli'r svært !
- PEDERSEN: Vi kan sagtens holde os vågne. Bare vi ikke tænder for fjernsynet.
- MADSEN: Så la'r vi vær' med det . Her er ikke uhyggeligt, vel ?
- PEDERSEN: Nej, nej da. Bare mørkt.
- MADSEN: Ja, ikke.
- (ET BRAG)
- (EN KAT MIAUVER)
- MADSEN: (GISPER/HYLER) - Hvad var det ?

JULEPOSTHUSET afs.15 - side 4

PEDERSEN: Det var bare katten, der væltede noget på gulvet.

MADSEN: Jamen...jamen, vi har da ikke kat på posthuset !

PEDERSEN: Nej. Der kan De selv se ! - Så er der jo ikke noget at være bange for .

MADSEN: ...næh....

(TIKKENDE BORNHOLMERUR UNDER FLG.)

JOHN DANSTRUP: Og timerne gik. Men vore 2 helte blev. Og de holdt sig vågne og var helt stille, og jeg synes, jeg er god til at være fortæller. Men en gang imellem sagde overassistent Madsen:

MADSEN: Jeg er sulten !

JOHN DANSTRUP: Og postmester Pedersen svarede:

PEDERSEN: Det er der ikke noget at gøre ved, Madsen.

JOHN DANSTRUP: Og mens timerne gik videre, og vore venner fortsatte med at vente, blev jeg bedre og bedre til at være fortæller, og som natten svandt hen, skiftede overassistenten emne:

MADSEN: Pedersen, der er det ærgerlige ved det, at jeg ikke kan holde mig vågen, uden at min mave **også** er vågen .

JOHN DANSTRUP: Og jeg må nu skuffe lytterne med, at jeg trækker mig tilbage som fortæller, selv om det efterhånden var begyndt at gå helt godt. For da kl. var 2, skete der pludselig noget

(BORNHOLMERURETS TIKKEN OPHØRER)

PEDERSEN: Hvad var nu det, Madsen ?

MADSEN: Det var uret, der gik i stå.....Der er spøgelser, Pedersen.

PEDERSEN: Der er ikke spøgelser. Det her er et posthus . Spøgelser er imod reglementet.

MADSEN: Sikken et held.

(EN DØR KNIRKER)
(POSTHUSDØR-KLOKKEN KLEMTER)

PEDERSEN: Nej, Madsen. Nu tør jeg ikke være her - der kommer nogen.

MADSEN: En lommelygte ! Se lyskeglen !

(SLÆBENDE TRIN)

PEDERSEN: ...kommer denne her vej.
Har De fat i snoren, Madsen ?

MADSEN: Jeg troede, De havde den !

PEDERSEN: De har haft den hele tiden. - Fælden virker ikke uden den snor !
Nej, nej - kommer nærmere. Det er lige før.

MADSEN: Her ! Jeg har den .

PEDERSEN: Gudskelov ! Stille

(STILHED OG SLÆBENDE TRIN)

PEDERSEN: NU MADSEN !!!

MADSEN: JA !!!

(TUMMEL: STOL VÆLTER, KVINDESKRIG)

PEDERSEN: HAHAHA ! De er fanget !
Overgiv Dem ! - Madsen tænd lyset.

MADSEN: Jeg skal lige finde derhen.

(STOL VÆLTER)

AV FOR

PEDERSEN: De bli'r, hvor De er ! De er i nettet ! De får sandelig et par ting at
forklare, min gode mand !

MADSEN: Her er kontakten.

(KONTAKT KLIKKER)

PEDERSEN: Godt. Så er der lys over land. Lad os så se lidt på kalorius ! -
Jamen du godeste

SLADDERVORN: Hvad er det dog, De gør ? - Jeg er helt chokeret !

MADSEN: FRU SLADDERVORN !!!??!?!

SLADDERVORN: Hvad er det her for noget, hr Madsen ?

PEDERSEN: De må meget undskylde, fru Sladdervorn. Men vi troede, det var tyve.

SLADDERVORN: Jamen Peter du tror, da ikke, at jeg er en tyv.

PEDERSEN: Selvfølgelig ikke. Og De må undskylde det med nettet. Men vi ku' jo ikke se noget i mørket.

SLADDERVORN: Jeg har helt åndenød endnu. Jeg blev så forskrækket - bare der ikke er sket noget med min frisure.

PEDERSEN: Nej, nej. - Den er nydelig. - Men ..sig mig... ja det er jo ikke for at være nysgerrig - men hvad skulle De på Juleposthuset midt om natten ?

SLADDERVORN: Jeg var jo nysgerrig. Fordi jeg kunne høre, at der var nogen, der puslede hernede. Og så først gik jeg ned på gaden - og der ku' jeg høre, at der var nogen herinde, der hviskede.

PEDERSEN: Madsen !!!

MADSEN: Jeg var så sulten !

SLADDERVORN: Og så gik jeg herind for at kigge. Og så pludselig ... BRUMMMåh, det var frygteligt ! - Jeg er så jeg dirrer. Jeg må op og lægge mig, indtil vibrationerne er stilnet af.

PEDERSEN: Nu skal vi hjælpe Dem til døren. Madsen, vil De hjælpe til ved den anden arm. Sådan. Nu går vi først ud af postsækkerummet.

SLADDERVORN: Åh gudskelov. Jeg er helt oprevet - jeg tror, jeg må lave mig noget kammille-the.

PEDERSEN: Og så ud i forrummet her - kan De komme forbi skranken, og - Madsen, vil De åbne døren for fru Sladdervorn !

(POSTHUSDØR-KLOKKE KLEMTER)

MADSEN: Godnat frue !

PEDERSEN: Sov godt ! - Og undskyld !

(POSTHUSDØR-KLOKKE KLEMTER)

PEDERSEN: Pyha - sikken en brøler.

MADSEN: Det var jo ikke til at vide. - Jeg synes ikke, vi kan gøre for det.

JULEPOSTHUSET afs.15 - side 7

PEDERSEN: Det har De ret i. - Nå, men nu må vi ind og hænge fælden op igen.

MADSEN: Åh nej - det ta'r mindst et kvarter.

PEDERSEN: Det er lige meget. De tyve **skal** fanges. Og kommer de ikke i nat ,
snupper vi dem i morgen nat !
Ind i postsækkrummet med os - der skal arbejdes.

MADSEN: Ja, ja da. - Jeg la'r være at låse døren. Tyven skal jo ku' komme ind -
ellers kan vi ikke fange ham !

PEDERSEN: Madsen ! - Nu tror jeg ikke mine egne øjne ! - Det kan ikke være
rigtigt !

MADSEN: Hvad kan ikke være rigtigt ?

PEDERSEN: Kom her og se ! Hurtigt ! - Se !

MADSEN: Jamen jamen de er jo væk !
De var der lige før, og nu er de forsvundet !

PEDERSEN: Vi har kun været ude af lokalet et øjeblik ...

MADSEN: Et **lille** øjeblik kun ...

PEDERSEN: ... og på det lille øjeblik er postsækkene forsvundet. - Igen !

MADSEN: Julemandens breve jamen, hvordan kan det dog gå til ?

PEDERSEN: Madsen ! NU ER JEG VRED !!!

K E N D I N G

